

Bütün Dünya Emekçileri Birleşiniz!

KOMUNİST

Türkiye Komünist Fırkası Merkezi Komiteşinin gazetesidir

1929

[İlk sayfa]

İrtica Nasıl Yıkılır?

Softalar, yobazlar, kırçıl sakallı kır bıyıklı derebeyi döküntüleri, tilki ruhlu ecnebi sermayenin simsarları, Türkiye amelesinin, geniş emekçi köylü kitlelerinin kanı bahasına mal olan inkılâbı boğmak istiyorlar. Bunun için sık sık (? darbe)lere, irticaî taklib-i hükûmetlere kalkıyorlar. Eski vaziyetlerine hâkim olmak için her çareye başvuruyorlar.

Bu neden böyle oluyor? Şundan dolayı: Türk millî burjuvazisi inkılâbı yarıda bıraktı. İnkılâbı geniş emekçi kitleleri hesabına derinleştirmeye bırakmadı. İrticain başını Türk burjuvazisi ezmedi, ezemedi, ezemiyor. Çünkü irticain başını ezmek, ancak irticaa kuvvet veren, irticaî harekete getiren, irticain dayandığı iktisadî temeli yıkmakla mümkündür. Halbuki millî burjuvazi bu cihete yanaşmıyor. Derebeyliğin bekayasının burjuvalaşan tabakasıyla uyduğu için, onun diğer kısımlarına da dokunmuyor. Kurtuluş mücadelesinde ön safta giden amele sınıfına karşı hücumu geçen millî burjuvazi dünkü can düşmanlarıyla bugün dost oluyor. Türk millî burjuvazisi inkılâbı yarıda bıraktığından aksi inkılâp kuvvetlerine yardım ediyor demektir. Emperyalistlerle ciddi mücadeleyi bıraktığından inkılâpçılığını büsbütün kaybediyor.

Burjuva inkılâbı şahsî mülkiyeti bir elden diğer ele geçirir. Türk burjuvazisi de bu işi görürken derebeylikle uzlaşarak iş görüyor. Burjuvazinin bu uzlaşıcılığı irticaa kuvvet vermektedir. Mürtecileri yalnız asmakla iş bitmez. Aynı zamanda irticaî can evinden vurmak için, onların dayandıkları iktisadî temeli yıkmak lâzımdır. Bunun için de yegâne çare şudur:

- 1 - Derebeyi mal ve mülklerinin bilâbedel fakir köylüye tevzii,
- 2 - Fakir ve orta köylüyü, amele sınıfı ve küçük sanatkârları ezen vergilerin lağvı,
- 3 - Emekçi kitleleri ezen bugünkü şekildeki inhisarların kaldırılması,
- 4 - Amele sınıfına serbest teşkilâatlanmak hakkının derhal tanınması,
- 5 - İrticaî kuvvetlere hiçbir siyasî hak verilmemesi,
- 6 - Bir dereceli intihap kanuniyle Millet Meclisinin yeniden intihabı ve bu intihaba irtica kuvvetlerinin katiyen karıştırılmaması.

Küçük esnaf ve emekçi kitlelerin irticain arkasından gitmemesi için bu işin yapılması lâzımdır.

Haricî emperyalist düşmanlarla kucak kucağa gelen burjuvazi bu işleri yapamayacak. Onda bu kuvvet kalmadı. Bu işi ancak, geniş amele köylü demokrasisine dayanan kuvvet yapar. Bu işi Türkiye'nin inkılâpçı amele sınıfı yapar.

Smavi

Halep Orada İse Arşın Burada!

Takrir-i Sükûn Kanunu kalktı. Kalkan kanun nasıl bir kanundu, bu kanun kalktı da ne oldu, ne olacak?

Evvelâ birinci meseleyi anlayalım.

Takrir-i Sükûn Kanunu inkılâpçı bir kanun muydu?

Hayır, esas itibariyle inkılâpçı bir kanun değildi. Çünkü eğer bir taraftan saltanat irticasına karşı çevrilmiş idiyse, diğer taraftan amele sınıfına, komünist hareketine, komünist fırkasına karşı çevrilmiş bir silâhtı. Evvelâ şunu unutmamak lâzımdır ki, komünist fırkasına karşı yapılan her hareket, amele hareketini tedhiş eden her kanun mürtecidir, aksi inkılâpçıdır; saniyen Takrir-i Sükûn Kanunuyla hükümet derebeyliğe karşı tam mânâsıyla mücadele etmemiştir.

Bilakis, bu suretle tedhiş ettiği irtica unsurlarıyla, bu vaziyetten istifade ederek uzlaşmalar, anlaşmalar yapmıştır.

Bu suretle dört seneden beri hükmünü süren Takrir-i Sükûn Kanunu inkılâpçılığını kaybeden burjuvazinin mürteci sınıf diktatorasının bir ifadesiydi.

Şimdi bu kanun kalkmıştır. Fakat iş değişmiş değildir. İsmet Paşanın nutku bunun şahididir. İsmet Paşa, memleketteki komünist hareketine, yani inkılâpçı amele hareketine Meclisin kürsüsünden Takrir-i Sükûnun kalktığını ilân eden nutkunda hücum etti. Komünist hareketiyle, amele hareketiyle mücadele edeceğini resmen söyledi.

Bu bize iki şey gösteriyor:

1 - Türkiye'de komünist hareketi doğru bir yoldadır; çünkü burjuvazi ondan korktuğunu itiraf etmiştir.

2 - Takrir-i Sükûnun kalkması vaziyeti değiştirmemiştir. Eski hamam eski tas!

Burjuvazi bu iki şakkın aksini iddia ediyorsa, Türkiye'de demokrasi vardır diyorsa, Komünist fırkasının resmen teşekkülüne müsaade etsin.

Halep ordaysa arşın burada.

Ahî

Kafamıza Dank Dedi

Bizde grevler neden cılız olur? Amele grevleri neden kaybederler? Neden bizde grevler ilerisi, gerisi belli olmayan bir bozgunlukla biter? İşçi birlikleri hareketlerinin içinde kuvvetleri teksif eden bir kudret de grevlerdir. İşçi birlikleri amelenin Sosyalizm mektebi ise, grevler onun harp mektebidir. Meslek birlikleri amele sınıfının ordugâhı ise, grevler bu ordunun yaz kış yaptığı manevralardır.

Fakat bu mektepler bizde hâlâ eski mahalle mekteplerini andırır, ordugâhlar onsekizinci asırdan kalma, manevralar başı kışı belli olmayan yürüyüş.

Birinci sayfadan mabad

Bu neden böyledir? Çünkü Türkiye'de işçi birlikleri bugünkü mahiyetleriyle pek iptidai idiler. Bu birlikler hasta kasaları ve muavenet sandıkları şeklini bile göstermezler. Bunlar amelenin her günkü ihtiyaçlarına bakacak, onların (?) arzularını amele sınıfının umumî menfaatleriyle birleştirecek kabiliyette değildirler. Ameleye sınıf terbiyesi verecek, onlara hakiki inkılâpçı yolu gösterecek mahiyette değildirler.

İstanbul'da Tramvay amelesinin grevi oldu. Tramvay Kumpanyası var kuvvetile bu greve karşı hücumla geçti. Ameleyi içinden dağıtmak için Üzeyir gibi Kumpanyaya satılmış unsurları grevcilerin içine saldırdı, polisi, jandarmayı, grev bozucularını ayağa kaldırdı. Buna mukabil ameleler ne yaptılar? "Zor fenni bozar" şiarına dayandılar ve yalnız bu şiarla yürüdüler. Halbuki bu şiarla beraber kuvvetli bir grev komitesine ihtiyaç vardı. İşçi çete muharebesine çevirmemek için muntazam ve kuvvetli bir merkez lâzımdı. Bunlar olmadan ameleler greve kalktılar diye, yanlış bir iş mi yaptılar? Hayır! Bin defa hayır! Fakat yalnız, her grevde olduğu gibi bu grevden de alınacak dersleri almadılar.

Grevlerle amele birlikleri beraber yürür; biri diğerini itmam eden iki halkadır. Grevsiz "meslek birliği" hareketi yürümez. "Meslek birliği" de olmadan grevler müsbet netice vermez. Demek oluyor ki, artık kafamıza dank dedi. Kuvvetli, inkılâpçı işçi birliklerine ihtiyaç var. Amele hareketlerini ileri yürütecek plânlı grevler için umum Türkiye mikyasında hakiki meslek birlikleri vücuda getirmek lâzımdır. Grevlerin acı tecrübelerinden esaslı dersler alınmalıdır. Buna çalışmayanlar hakiki vazifesini görmüyor, amele sınıfına ihanet ediyor demektir.

Umum Türkiye işçi birlikleri ittihadı'nı vücuda getirmek için seferberlik var. Her amele bu seferberliğe koşmalıdır!

Smavi

Amele sınıfına kısa bir tarihten büyük ders

Halk Fırkası işçi teşkilâtlarını himayesi altına almak istiyor. Bu ne demektir?

Meselenin kühüne varabilmek ve çevrilmek istenilen entrikanın çıplaklarını meydana koyabilmek için, aynı şekilde dün işçi sınıfına yapılan dalaverelerin canlı misallerini ortaya koyalım.

İttihat ve Terakki Fırkası bir zamanlar M.M. grubu (Müdafaa-i Milliye) ile mücadele sahasında ekseriyeti kazanmak için mühim yekün teşkil eden işçi sınıfına yaklaşmak mecburiyetini hissederek İstanbul Amele Tesanüt Cemiyeti namile bir cemiyet teşekkül ettirdi. Aynı zarureti duyan M.M. grubu Amele Cemiyeti'ni meydana getirdi. İşte karşı karşıya bulunan iki burjuva fırkası, kendi entrikalarının devrilmemesi için mücadele sahasında teşkilatsız bir vaziyette bulunan işçi sınıfını kendi menfaatlerinin temini için destek olarak kullandılar. Halbuki işçi sınıfının menfaati iki burjuva fırkasının mücadelesine âlet olmak değildi. Kendi teşkilâtlarile müstakilen kendi siyasetini idare eden Komünist Fırkasının rehberliği altında vaziyeti tahlil ederek, M.M. grubuna karşı aksi inkılâpçı olan İttihat fırkasını red ve onun yıkılması için mücadele etmekle mukabele etmesi lâzım gelirdi.

Maateessüf o gün için böyle bir vaziyete malik değildi. Ve kendi menafii ile uygun siyasetini müstakilen yürütücü bir vaziyette bulunmadığı için körü körüne, tarihî zaruretin ölüme mahkûm ettiği İttihat fırkasına âlet oldu.

Bugün işçi sınıfı bundan daha büyük tehlikeye, daha derin bir uçuruma sürüklenmek isteniliyor. İşçi sınıfının günden güne teşkilatlanmağa doğru koşması, artık işçi sınıfının kendi kendine var olması, ancak kendi içinden doğan rehber kadronun Komünist Fırkası olduğunu anlamaya başlaması, Halk Fırkasını endişeye düşürdü. Halk fırkası, rehberi bulunduğu sermaye ve sermayedar sınıfı hesabına, işçi sınıfını bu doğru görüş tarzından ayırmak, istikametini şaşırtmak için şöyle bir kombinezona karar verdi: İşçi teşkilatlarını Halk fırkasının himayesi altına almak. Lâkin Halk fırkası sermayenin müdafii, Komünist fırkası ise sâyin müdafiidir.

Onun için işçi sınıfı da sermayeden ayrı, müstakil hareket etmek mecburiyetindedir. İşçi sınıfı sermaye sahiplerinin siyasetini müstakil yürüten Halk fırkası gibi, sâyin müdafii olan Komünist fırkasının müstakil rehberliği altında yürümek zaruretindedir.

İşçi sınıfına şimdiye kadar yapılan dalaveralar, çevrilen entrikalar, kurulan kombinezonlar artık miktarı kâfi ders verdi. Halk fırkasının himayesine girmek, sermayenin bacağı altında can vermek demektir. Benliğini bilen hiçbir amele Halk fırkasının himayesini kabul etmez.

Yaşar

... ..

TÜRKİYE SOSYAL TARİH ARAŞTIRMALARI MERKEZİ
TÜSTAN